

[Herluf Rasmussen]

Jeg har fået bemyndigelse til, at jeg må sige – sådan er det jo – om de to dagsordener, at der er mange gode ting i dem. Om Kristeligt Folkepartis ihærdige kamp mod alkoholismen er jeg helt enig i, at der gøres et stort arbejde. Det gøres både fra kristelig side, men det gøres også fra arbejderside. Ude omkring på arbejdspladserne laver tillidsmændene en fantastisk indsats for at få alkoholforbruget ned. Det koster noget at stå derude sammen med ophidsede arbejdskammerater og forklare dem, at nu skal de altså sætte forbruget af spiritus ned.

Det er noget helt andet end at stå heroppe på Folketingets talerstol og komme med nogle noble erklæringer. Det er det håndfaste arbejde ude på arbejdspladserne, der giver noget. Hvor meget ofrer man egentlig på at skaffe oplysning på arbejdspladserne til dem, som gerne vil gå ind i en kampagne for at skaffe bedre forhold, hvad alkoholforbruget angår?

Vi har besluttet os til i CD efter nogen overvejelse, at det, når disse to store grupperinger ikke kan finde sammen, så kunne være fristende for os at lave noget, der kunne binde dem sammen. Men jeg må også erkende, at vi kender vores begrænsning. Det er jo ikke alt, man kan nå, selv om man har intentionen. Jeg ved da, at både Kristeligt Folkeparti, som nu har fået følgeskab af regeringen, og også SF og Socialdemokratiet har gjort en stor indsats for at få noget frem, der kun har det store formål i sig, at nu skal vi altså til at bekæmpe alkoholismen på en realistisk måde. Jeg kunne da godt forestille mig, at disse mennesker fandt sammen og prøvede at lave en fælles dagsorden. Vi stemmer hverken for eller imod nogen af de dagsordener. Sådan ligger landet.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg bliver kaldt herop af, at hr. Herluf Rasmussen karakteriserer bestræbelserne for at redde mennesker fra alkoholisme som præget af megen fanatisme. Nu er fanatisme jo et negativt ladet ordet. Der var engang, hvor der var nogle meget, meget emsige og ivrige mennesker, som ville have hele landet tørlagt for alkohol og arbejdede for et totalt forbud. Da blev der indført en forening, der hed Den Personlige Friheds Værn.

Jeg vil nok sige, at i dag ligger det jo nok omvendt. Der er brug for at værne den personlige

frihed til at få lov til at blive fri for at drikke alkohol. Det gruppepres findes mange steder, og jeg må sige, at jeg har meget sjældent igennem mange, mange år mødt fanatisme i kampen mod alkoholisme og i alkoholbekæmpelsen, men jeg må ærligt talt sige, at jeg føler det som lidt af en fanatisme, der er i kampen for at få lov til at kunne få alkohol hvor som helst og når som helst i de mængder, man ønsker det. Jeg mangler solidariteten.

Så må jeg sige, at jeg er helt enig med hr. Herluf Rasmussen i, at vi skal have et målrettet arbejde imod denne ulykke, som alkoholmisbrug er. Ærligt og redeligt synes jeg, at de punkter, vi har sat op i vores dagsorden fra Kristeligt Folkepartis side, netop er enkle, klare mål for at få lavet et stykke praktisk arbejde ved samvirke mellem alle.

(Kort bemærkning).

Herluf Rasmussen (CD):

Jeg tror, at der er noget, den sidste ærede taler har misforstået. Jeg er ikke modstander af fanatisme, og jeg mener, at fanatisme også kan betyde en centrering af nogle gode kræfter, som opildnes netop af det, at man har nogle stærke meninger. Derfor kan vi slet ikke blive uenige på det område. Vi har dem jo på begge sider. Det er jo det, jeg appellerer til i dag, at vi prøver at samle os om nogle helt konkrete og kontante problemer og løser dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Selv om det overvejende nok er en gentagelse, vil jeg sige med direkte adresse til hr. Herluf Rasmussen, at vi jo havde et intenst forhandlingforløb i går. Vi var alle parter, har jeg indtryk af, meget bevidste om det, som hr. Herluf Rasmussen netop har efterspurgt. Også hr. Herluf Rasmussen havde god mulighed for det, og jeg mener også, at jeg tør sige, at nogle af hr. Herluf Rasmussens synspunkter nød fremme og blev medinddraget. Tilbage står vi så i den lidt mærkværdige situation, sådan som den ser ud lige nu, at i kraft af, at et parti mere stemmer efter, hvad der er politisk passende, frem for hvad det har lyst til at gøre ud fra en saglig og menneskelig holdning, risikerer vi om et øjeblik at stå med ingen dagsordensvedtagelse overhovedet.